

ರಾಘ್ರಣೊಂದಿಗೆ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಕ್ಷೇತ್ರ

ಖ್ಯಾತ ನಟ ರಾಘ್ವೇಂದ್ರ ರಾಜಕುಮಾರ್ ಅವರನ್ನು ಕಂಡು ಮಾತನಾಡಿಸಿದ್ದು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಶುಷ್ಕೋಢುವ ವಿಚಾರ. ಅದನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಂದಂದಿಗೂ ಮರೆಯಲಾರದ ಸವಿನೆನಪು.

■ ರವೀಂದ್ರ ಸಿಂಗ್ ಕೋಲಾರ

೨ ನಿಮಾದಲ್ಲಿ ಕೆತ್ತಿ ತಿಂಬ ಏರಿದವರನ್ನು ಕಂಡು ಮಾತನಾಡಿಸುವುದು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕ್ಷೇತ್ರದ ವಿವಾರವೇ. ಅದರೆ ಸರಳ ಸಜ್ಜನಿಕೆಯ ನಟರು ಸಾಮಾನ್ಯಜನರನ್ನು ಆತ್ಮೀಯವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿಸುವುದು ಖ್ಯಾತ ನಟರ ಹೆಚ್ಚುಗಾರಿಕೆ. ಕನ್ನಡದ ಮೇರುನಟ ರಾಜಕುಮಾರ್ ಹಾಗೂ ಅವರ ಮಕ್ಕಳು ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ನಾಧನೆ ಮಾಡಿದವರು. ಇವರೆಲ್ಲರನ್ನು ನೋಡುವುದು, ಮಾತನಾಡಿಸುವುದು, ಫೋಟೋ ತೆಗೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಂದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅಷ್ಟಮಣಿನ ವಿವರಯವೇ.

ನಾನೂ ರಾಜಕುಮಾರ್ ಅವರ ಪ್ರತಿ ರಾಘೇಂದ್ರ ರಾಜಕುಮಾರ್ ಅವರನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸಲು ಉತ್ತರಾಗಿದ್ದೆ. ಅಂದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ 2 ಗಂಬೆಯಾಗಿತ್ತು. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಗಾಂಥಿನಗರದ ಅವರ ವಕ್ರೇಶ್ವರ ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸಲಂದು ಹೋದೆ. ಚಿತ್ರ ನಿಮಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ ಅವರು ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವರೊಂದಿಗೆ ಸಮಾಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಡಗಿದ್ದರು.

‘ಎಮ್ಮೆತ್ತಿಗೆ ರಾಘ್ರಣ್ ಪ್ರೀ ಆಗ್ರಾರೆ’ ಎಂದು ಅಲ್ಲಿನ ಸಹಾಯಕರಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ. ‘ಸರ್ ಇನ್ನು ಉಂಟಾದಿಲ್ಲ. ಒಂದಿಷ್ಟು ನಿಮಿತ ಕುಳಿತುಕೊಂತ್ರಿ, ನಂತರ ಸಿಗ್ನಾರೆ’ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವರು ಸೋಫಾದ ಮೇಲೆ ಹೊರಲು ಜಾಗ ತೋರಿಸಿದರು.

ವೀರಪ್ಪನ್ ಅಣ್ಣಾಪ್ಪ ಕಾಡಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು

ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ತಿಂಗಳಾಗಳ ಹಿಂದೆ ಡಾ.ರಾಜಕುಮಾರ್ ಅವರನ್ನು ಸಂಧಿಸಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದೆ. ಅಲ್ಲಿ ರಾಘ್ರಣ್ ರನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಸಹಜವಾಗಿ ಅಂದಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಅದರೆ ಆ ಕಾರ್ಯ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಂದಿನಿಂದ ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ ಮಾತನಾಡಿಸಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆ ಇತ್ತು. ಅದರೆ ಸಮಯ ಒದಗಿ ಬಂದರಲ್ಲಿ, ‘ನಂಜುಂಡಿ ಕಲ್ಲಾಳ’ದ ಯಶಸ್ವಿ, ಗಜಪತಿ ಗರ್ವಭಂಗದ ಹೋಳಿಯುವ ಕವಿಯ ದಿರಿಸು, ತಿಳಿ ನೀಲಿ ಬನಿಯನ್ನಲ್ಲಿ ಕಾರು ಮೃಕಾನಿಕ್ ಆಗಿ ಕಾಣಬೇಕೊಂಡಿದ್ದ ಅನುಕೂಲಕೆಳ್ಳಿಷ್ಟು ಗಂಡ ಚಿತ್ರದ ದೃಶ್ಯಗಳು ಆಗ ನನಗೆ ಬಹಳಾಗೇ ಕಾಡಿತ್ತು. ಗುಂಗುರು ಕೇಶದ ಗಾನ ಕೆಲೋರ ರಾಘೇಂದ್ರ ರಾಜಕುಮಾರವರು ಹಾಡಿದ ಅನುರಾಗದ ಅಲೆಗಳು ಚಿತ್ರದ ‘ಅಂಬರದ ತಾರೆ ಅಂಗ್ರೇಯಲ್ಲಿದೆ’ ಎಂಬತಹ ಹಾಡುಗಳು ಇಂದಿಗೂ ಭಾವನಾ ಲೋಕಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಸೇಳಿದರೆ, ಶಿವರಾಜಕುಮಾರ್ ಅವರ ಜೊತೆಗೂಡಿ ಆದಿ ಹಾಡಿದ ‘ಚೊಂಬಾಟು ಚೊಂಬಾಟು’ ಹಾಡು ಹೋಸ ಅನುಭವವನ್ನೇ ತಂಡಕೊಡುತ್ತೇ. ಸ್ವಷ್ಟ ಸಂಭಾಷಕ್, ಸರಳತೆಯ ಜೊತೆ ಸಹಾಯ ಗಣ ಹೊಂದಿರುವ ರಾಘ್ರಣ್ ಅವರು ಅಪ್ಪನಂತೆ ಬೆಳ್ಳಿ ಗಾಯಕರಾಗಿ ನನ್ನತಹ ಅಭಿಮಾನಿಗಳಿಗೆ ತುಂಬಾ ಹಿಡಿಸಿದ ನಾಟರು ಹೌದು. ಅವರ ಕಾಯುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅನರವಿದೆ ಅಂಥ ಭಾವಿಸಿ ಅಲ್ಲೇ ಕೂತು ಗೋಡೆಗೆ ಅಲಂಕರಿಸಿದ್ದ ಅಣ್ಣಾಪ್ಪ

ಪೋಟೋಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೆ. ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲೊಬ್ಬರು ‘ಸರ್ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿದ್ದಿರ್’ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದರು. ರಾಘ್ರಣ್ನಿಗಿಂತ ಮಾದಲು ನನ್ನ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಯಿತು.

ರಾಘ್ರಣ್ನಿಗೆ ನಾನು ಬಂದಿರುವ ವಿವರ ಮುಟ್ಟಿರಬೇಕು. ಉಂಟೆ ಮಾಡಿ ಕೈ ಬರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಅಪ್ಪ ದೂರದಿಂದಲೇ ತುಂಬಾ ಪರಿಚಯದವರಂತೆ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ನಗುತ್ತಾ ನಾನಿದ್ದ ಕಡೆ ಬಂದರು. ಅಧ್ಯ ತೇಣಿನ ಬಿಳಿ ಕಾಟನ್ ಶಟ್ಕ್, ನೀಲಿ ಜೆನ್ನೆ ಧರಿಸಿದ್ದ ಅವರ ಮುವಿದಲ್ಲಿ ನಗುವಿನ ಜೊತೆ ಹೊಳಪು ಆವರಿಸಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಅವರು ಸಮೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ನನ್ನ ಎರಡೂ ಕೈಗಳು ಅವರನ್ನು ನಮಿಸಿದವು. ಆಗವರು ‘ಹೇಳಿ, ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿದ್ದಿರಾ? ಏನ್ ವಿವರ್’ ಅಂಥ ತೀರ್ಠ ಸಹಜತನಂದಿಂದ ಮಾತನಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾನೂ ತಡವಾಡಿದೆ ‘ಸರ್ ಕೋಲಾರದ ಕೆ.ಡಿ.ಎಫ್’. ಕಡೆಯಿಂದ ಬಂದಿರುವೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಬಹಳ ದಿನಗಳಿಂದ ಅಂದಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಇವತ್ತು ಬಂದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ಬಳಿಕ ನಾನೇ ಆಟೋಗ್ಲಾಫ್ ಪಡೆದು ಪೋಟೋಗೆ ಕೇಳಿದಾಗ ಅವರೇ ತಮ್ಮ ಕಚೇರಿಯಿಯವರನ್ನು ಕರೆದು ಪೋಟೋ ತೆಗೆಯಲು ಸೂಚಿಸಿ ನನ್ನ ಹಾಗೂ ಅಣ್ಣಾಪ್ಪ ಭಾವಚಕ್ತರ ಮಣ್ಣ ನಿತ್ಯ ಪೋಟೋಗೆ ನಗು ಚೆಲ್ಲಿದರು.